

ישועה בניגוד לתחזיות

הרב יעקב משה שפיצר

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

בכלל לא חסיד. הוא היה ליטאי והשתייך לזרם נובהרדוק של תנועת המוסר, אך שמעתי לעצתו ומיד במוצאי שבת עשיתי את הסידורים הנדרשים לקראת הנסיעה לארה"ב. לא היה בידי כרטיס וגם לא ויזה, וידעתי שבימי ראשון הקונסוליה האמריקאית סגורה. פניתי אל הרב מנחם פרוש שהיה אז סגן שר העבודה, ואחרי ששמע את פרטי המקרה הטראגי הוא הבטיח לסייע. אינני יודע איך הוא עשה זאת, אבל ביום ראשון בלילה, אחרי חצות, המראתי לארצות הברית כשדרכוני התום באשרת כניסה לארה"ב.

מיד עם הגעתי, בשעות הצהריים של יום שני, לקחתי מונית לקראון הייטס. הייתה לי היכרות עם מזכירו של הרבי הרב בנימין קליין עוד מילדות, כשהיה גר בשכנות אלינו בבתי אונגרין בירושלים, וכשהגעתי ניגשתי אליו והודהיתי בשמי. הוא מיד נזכר, זיהה אותי והתעניין בשלומי. לאחר שסיפרתי לו בהתרגשות גדולה את כל הסיפור על בת אחי, הוא הבטיח לסדר לי תור ליחידות עם הרבי למחרת בלילה. הוא אמר לי אז: "אל תדאג, אתה תיכנס מחר לגן עדן העליון", כפי שמכונה חדרו של הרבי בפי החסידים. אני לא הכרתי את הטרימינולוגיה, ואמרת לי, "יש לי עוד זמן, אל תשלח אותי ישר לגן עדן העליון"...

למחרת בסביבות השעה אחת או שתיים בלילה נקראתי להיכנס אל הרבי. ברגע הראשון כאשר נכנסתי לחדרו של הרבי הרגשתי תחושה שקשה לתאר במילים, מי שלא חווה זאת לא יוכל להבין. מאוד התרשמתי מעוצמת הקדושה שקרנה מהרבי. הרבי הרים את עיניו ושאל מה אני צריך. היו בידי כל המסמכים הרפואיים עם האבחנה הרפואית, והצעתי למסור אותם לעיונו של הרבי כדי לקצר את התהליך, אבל הוא אמר: "לא צריך". אמרתי לרבי שזה מהרופא, והרבי ענה, "אני יודע, אבל תגיד מה הבעיה", ולא ביקש כלל לראות את הניירת. סיפרתי את כל הסיפור, וברגע שאמרתי שהרופא אומר שיש לה רק כחודש לחיות, הרבי מיד אמר, "מה? יש לה רק...". והוא אפילו לא רצה לחזור על המילים שאמרתי.

הרבי ביטל את הדברים הללו מכל וכל, והורה לי לנסוע בחזרה הביתה, וללכת לפרופסור אריה דורסט בהדסה, שהיה מנהל המחלקה הכירורגית, ולומר לו שהוא שלח אותי.

התחלתי לומר לרבי שהרופא אמר שאפילו אם ינתחו וזה יצליח, זה עשוי לדחות רק במעט את הפורענות, והרגל תתנפח ובשום פנים ואופן לא ניתן יהיה ללכת על הרגל. אבל הרבי לא רצה לשמוע זאת, הוא קטע אותי ושב ואמר בנחישות, "לכו לפרופסור

בשנת תשמ"א (1981), גילו אצל בת אחי את המחלה האיומה. היא אובחנה כחולה במלנומה ממאירה מסוג מאד קשה ברגל שהתפשטה גם לבלוטות, והרופאים היו מאד פסימיים בנוגע לסיכויי החלמתה. בשיחה שקיימתי עם הרופא המטפל הוא העריך שנותר לה לחיות לא יותר מחודש, וההורים שלה כמוכן קבלו את הבשורה הזו בצורה קשה מאד. הם היו אובדי עצות לגמרי - היא הייתה בחורה צעירה בת תשע עשרה, בת יחידה בין שלושה בנים. בליל שבת אחרי שנועד המצב, נכנס אלי הביתה באמצע הקידוש שכן שלי בשם הרב לייבל פרידמן, שהיה מכונה ר' לייבל הצדיק. הוא היה יהודי חשוב, שכתב ספר בשם 'צדקת הצדיק', שעסק כולו בדין ודברים הלכתי מפורסם בעניין צורת הכתיבה של האות צ' בכתב סת"ם, על פי מסורת האר"י ז"ל. ה"חזון איש" טען כנגד מסורת זו והרב פרידמן כתב ספר מיוחד להצדיק את צורת הכתיבה הזו, ולבסוף ה"חזון איש" הודה לו.

כאמור, אותו רב פרידמן נכנס אלי בליל שבת ואמר, "שמעתי על הבת היחידה של אחיך, זה אסון נורא. דע לך שאין היום בדורנו מי שיכול להציל מהמחלה הזו מלבד הרבי מליובאוויטש. מיד אחרי שבת, קח אתך את כל המסמכים הרפואיים, סע לאמריקה והיכנס אל הרבי מליובאוויטש - מה שהוא יגיד לך, כך תעשה".

אני מאד התפלאתי לשמוע זאת מפיו מאחר שידעתי שהוא

«

ידועה בירושלים, ובדיוק כשהייתי שם הגיע גם הפרופסור דורסט לנחם. בעל הבית הציג בפניי את הפרופסור, אבל אני מיד אמרתי שאני כבר מכיר אותו, והזכרתי לו שהופניתי אליו על ידי הרבי. הוא כמוכן זכר, וסיפר שבשעתו הוא מאד התרגש, ושלעולם לא ישכח את הרגע ההוא בו אמרתי לו שאני נשלחתי אליו מהרבי מליובאוויטש.

הוא סיפר שגם אחרי שניתח והוציא את כל הבלוטות הנגועות, הוא היה די פסימי כיון שכאשר האבחון מאוחר המחלה בדרך כלל מתפשטת למחזור הדם ושולחת תאים ממאירים מיקרוסקופיים שמתפרצים כעבור כמה חודשים, ולכן מבחינה רפואית סיכוייה להחלים מהניתוח היו בקושי עשרה אחוז. הוא הסביר שזו הייתה הסיבה לסיורבו של הרופא המטפל בחיפה לנתח, הוא סבר שמבחינה אתית זה לא יהיה נכון לנתח אותה כאשר סיכוייה לשרוד הם אפסיים. הוא עצמו הסכים בכל זאת לנסות רק בגלל דברי הרבי, שעל גדולתו שמע לא מכבר. אכן, את העובדה שהיא הבריאה לחלוטין והקימה משפחה הוא מייחס לברכת הרבי. "חלק מחבריי הרופאים לא אוהבים לשמוע זאת, אבל אני מאמין בכוח עליון. עד היום אני מתפעל כיצד ברכתו של הרבי עזרה לה לשרוד. אין ספק, זה היה נס!"

הרב יעקב משה שפיצר שימש שנים רבות מנהל מוסדות צאנו בארץ הקודש. הוא רואיין בביתו בשכונת הר-נוף בירושלים, בחודש אדר א', תשע"ו (2016).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ח (1958) — בשעה עשרה לתשע בבוקר יום השבת קודש, נכנס הרבי באופן פתאומי לבית הכנסת ב-770 ואמר לרב דוד רסקין ש"מי שרוצה לשמוע חסידות, שייכנס אלי לחדר". כשלושים איש נכנסו לחדרו של הרבי, והרבי אמר בפניהם מאמר חסידות שארך כחמישים דקות. ט' באדר

< תשכ"ב (1962) — במכתב לנשיא זלמן שז"ר, הציע הרבי שעל שליחי הסוכנות היהודית תוטל משימה נוספת, מלבד המטלה שלהם בתחום התרבותי לחזק את יהודי הגולה בכל הנוגע לקשר שלהם עם ישראל, שיעסקו גם בחיזוק הזהות היהודית שלהם.¹ ח' באדר ב'

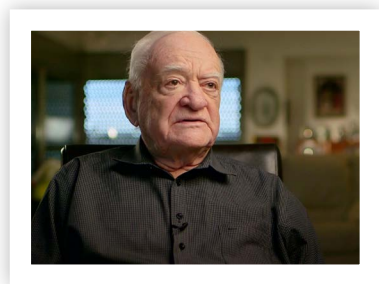
1 אגרות קודש, כרך כד, עמ' קפד

לחיזוק התקשרות לכ"ק אדמו"ר

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

דורסט ותגידו שאני שלחתי אתכם, שהוא ינתח ותראו ששום דבר לא יקרה ולא יישאר סימן". הרבי סיים ובירך שהיא תבריא לגמרי, ושהקב"ה ייתן לה שנים טובות וארוכות והוסיף שעוד יהיו לה בנים ובני בנים.

אני עוד ניסיתי להגיד כמה מילים בעניין, אבל הרבי שוב עצר אותי ואמר, "אין צורך, הכול בסדר, היא כבר בריאה", ושב ובירך אותי בנסיעה טובה. נפרדתי מהרבי, הודיתי לו, וגם בירכתי אותו בבריאות טובה ובאריכות ימים,

פרופסור אריה דורסט

וכשיצאתי הרגשתי תחושת הקלה גדולה בלתי מוסברת, כאילו שהבעיה כבר נפתרה.

למחרת בבוקר פגשתי בתפילה את הרב קליין. הוא התעניין מה היה ביחידות, ואמרתי לו, "ב"ה, היא כבר בריאה", והוא ענה, "כן, יש לה כבר ישועה, ישועה בשלמות". הוא גם עזר לי להקדים את כרטיס הטיסה חזור, וביום חמישי בצהריים כבר הגעתי לארץ.

ביום ראשון בצהריים ליוויתי את אחי להדסה, והתייצבנו בפתח מרפאתו של הפרופסור דורסט. דפקנו בדלת והמזכירה פתחה ושאלה אם אנחנו מוזמנים, ומה השם. אחרי שבדקה אמרה שלא רשום אצלה שפיצר, אבל אני התעקשתי שאנחנו מוזמנים - נמנעתי מלומר לה שהרבי מליובאוויטש שלח אותנו. התפתח שם דין ודברים, היא התחילה לצעוק עלינו ואחי פרץ בבכי - בינתיים הפרופסור דורסט שישב בחדר שמע מבחוץ את הוויכוח. לא היו אצלו אנשים באותו הרגע, הוא פתח את הדלת ושאל מה העניין. אמרתי לו אני שליח מיוחד שמגיע אליך עכשיו מהרבי מליובאוויטש, והראיתי לו את החותמות בדרכון שלי המוכיחות שזה עתה חזרתי מארה"ב. כששמע זאת הוא מאד הופתע, הזמין אותנו להיכנס וביקש לשמוע במה דברים אמורים.

הפרופסור דורסט הוא אדם מאד חביב, הוא ישב ושמע אותנו בסבלנות, ואחרי שעייין במסמכים הרפואיים אמר שהוא מסכים לנתח אותה - "אני אנסה, והקב"ה יעזור". הוא התפלא איך הרבי קיבל אותי מיד בלי תור, והוסיף שבשביל להיפגש עם הרבי מליובאוויטש צריך לחכות חודשיים. הוא קבע לנו תור לניתוח ליום רביעי באותו שבוע, וב"ה ברכת הרבי התקיימה במלואה. הניתוח עבר בהצלחה גדולה ובניגוד לכל הסיכויים והתחזיות בת אחי הבריאה לחלוטין, התחנתה וילדה בן ובת שמהם כולנו רוויים נחת מרובה.

כעבור כמה וכמה שנים הייתי בניחום אבלים אצל אישיות

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA
sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
 784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
 © כל הזכויות שמורות 2015